

Insula Șapte Focuri nu se prezenta în această dimineață nici cu partea ei bună, dar nici cu partea ei cea neplăcută. Ca de obicei, ea nu se arăta deloc. Se ascunsese sub pături groase de ceață care îmbrăcau peisajul sălbatic în pachete de vată. Henry stătea în fața unei ferestre înguste în camera din turnul Cetății Norilor și privea adormit înspre nimicul gri. Un vânt rece îi sufla în nas.

Te-ai trezi și tu?, se auzi o voce în capul său și Henry tresări. Încă nu se obișnuise de tot cu modul în care dragonul său, Phoenix, i se strecura în gânduri.

Ai chef să facem o plimbare de dimineață? Am putea zbura deasupra mării și să privim cum răsare soarele.

Henry zâmbi. *Vin. Ne întâlnim jos, în fața Cetății Norilor, peste 10 minute?*

Minunat!, se bucură Phoenix și tăcu. Ce înseamnă de fapt 10 minute?, întreabă el după câteva clipe.

Nu contează, vino tu aici. Ne vedem în fața cetății.

Acum spune-mi și mie. Ce sunt minutele ăstea?, insistă dragonul.

Henry oftă. Dragonul său eclozase de puțin timp. Așa că nu prea avea habar cam despre nimic, în schimb era foarte curios. Așa că lui Henry nu-i rămăsese nimic altceva de făcut decât să-i explice toată ziua despre cum funcționează lumea. În timp ce își trăgea vesta peste cap îi trimise lui Phoenix, în gând, imaginea unui ceas.

Când arătătorul cel mai mare dintre cele trei face o rotație completă înseamnă că a trecut un minut. Când arătătorul mijlociu face un cerc complet înseamnă că a trecut o oră. Și când s-a rotit o dată complet arătătorul cel mic, înseamnă că a trecut o zi întreagă.

Phoenix rămase tăcut câteva clipe. Voi, oamenii, împărțiți timpul în cercuri?, întrebă el nedumerit.

Hm... într-un fel da, răspunse Henry și își trase kilt-ul peste pantalonii din piele.

Sunteți pur și simplu ciudați, constată Phoenix.

Vino pur și simplu, vino la cetate și așteaptă-mă acolo, îi porunci Henry.

Bine, cred că ajung în zece cercuri rapide, spuse Phoenix zelos și dispăru din gândurile lui Henry.

Când Henry tocmai își trăgea cizmele grele în picioare, perdeaua se dădu la o parte pe partea lui Arthur. Se ivi o față rotundă și obosită, din care îl priveau doi ochi mici ca de cârțiță. Arthur, prietenul lui Henry, pipăia patul în căutarea ochelarilor.

— Din punct de vedere pur statistic, omul are nevoie la vârsta noastră de cel puțin opt ore de somn, mai bine chiar nouă, gemu Arthur plin de reproș și căscă.

Henry ridică din umeri.

— Din punct de vedere pur statistic nici nu ar trebui să existe dragoni.

— Spui asta numai așa. Ai făcut vreodată un calcul?, întreabă Arthur obosit.

— Din punct de vedere pur statistic voi doi o să încasați în curând una după ceafă, dacă nu încetați cu sporovăiala, se auzi o voce înțepată de după perdeaua unde se ascundea patul lui Timothy.

Henry rânji. Se ridică și se strecură, atât de tăcut cât îi permiteau cizmele lui grele, spre șemineul din mijlocul camerei din turn. Bucățile de turbă arseseră aproape complet peste noapte și sub stratul gros de cenușă mai licărea doar puțin jar. Nu era de mirare că toți miroseau a șuncă afumată. Dar măcar le era cald noaptea. Cu toate acestea, lui Henry îi plăcea mult mirosul turbei arse. Îi reamintea ce aventură nemaipomenită trăia el în aceste momente. Pentru că era pe cale de a deveni un adevărat călăreț al dragonilor!

Nu trecuse chiar atât de mult timp de când fusese ales pentru a merge la misterioasa școală de la Șapte Focuri. Un loc la care visau toți copiii din Anglia. Cu toate că aproape nimeni nu știa unde se afla această școală. Și cu atât mai puțin de ce era așa de deosebită.

Henry însă știa foarte bine acest lucru. Cei care mergeau la școală în Cetatea Norilor erau instruiți să devină călăreți de dragoni. Pentru că aici, pe această insulă îndepărtată, uitată

Nu din nou!, gândi Henry, dar încercă să-și ascundă nerăbdarea în cel mai adânc ungher al inimii. Nu voia să-l rănească pe dragon.

Termos! Sună precum un nume de dragon sau poate al unui zeu. Sticla a aparținut odinioară unui zeu?, întreabă emoționat Phoenix.

Henry zâmbi. *Da, titanului Henry.*

Înșurubă capacul la loc și ascunse sticla sub vestă. Exact la timp, altfel i-ar fi căzut din mână în următorul moment și s-ar fi prăbușit, alături de pachetul de biscuiți, în mare.

Un sunet ascuțit străbătu aerul și apoi totul se desfășură cu o viteză amețitoare. Phoenix se răsuci pe o parte și coborî în

O RUNDĂ DE DRAGONBOL

Edward, căpitanul echipei Cometelor, te ia cu el la un antrenament. Cât de multe știi despre dragonbol? Poți descoperi aici cele zece indicii ascunse?

A	A	P	Z	O	A	Q	B	X	W	B	D	S	P	A	O	A
Y	P	X	B	K	B	N	L	S	P	O	N	W	X	K	I	M
J	R	A	O	U	T	R	A	R	X	S	E	C	D	Z	N	K
W	S	V	R	X	J	F	A	P	P	C	C	N	O	X	H	B
Z	U	K	G	A	X	S	C	H	L	O	B	H	M	Y	V	G
L	N	R	E	D	T	Q	L	X	A	N	T	R	E	N	O	R
C	D	O	N	I	E	O	I	N	C	E	C	X	G	V	X	L
A	I	T	E	X	U	F	A	U	A	R	X	E	L	T	X	T
P	Q	P	X	D	R	Q	T	R	D	S	D	U	C	U	L	E
I	F	Q	E	O	X	Y	X	V	E	W	R	Z	X	K	Y	R
T	A	R	C	X	B	A	U	M	G	T	A	M	M	X	V	E
A	E	X	I	D	P	X	U	F	O	K	G	X	J	O	D	N
N	J	S	M	X	G	H	R	G	L	I	O	J	X	A	L	D
V	W	P	F	I	T	X	I	H	M	R	N	T	K	E	X	E
S	C	D	G	H	Y	G	X	J	S	F	N	F	W	M	P	J
X	A	E	C	H	I	P	A	M	E	N	T	H	B	X	D	O
R	C	Y	T	R	U	N	C	H	I	D	E	C	O	P	A	C

1. Placă de gol

2. Echipament

3. Apărătoare

4. Căpitan

5. Antrenor

6. Praștie

7. Trunchi de copac

8. Teren de joc

9. Dragon

10. Zbor

O MISIUNE SECRETĂ

Henry și Timothy s-au furișat în legendara cetate a familiei Blackstone pentru a găsi un misterios dragon. Poți să le indici drumul corect?

